

Tweede zondag van de veertigdagentijd

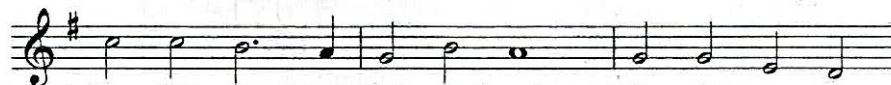
De Zoon

Zondag 25 februari 2024

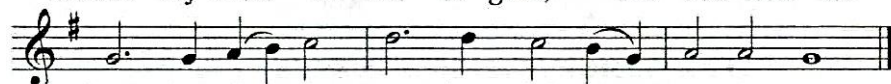
Openingslied: Hoort hoe God

1.5.12-13. Hoort hoe God met men - sen om - gaat,

1. hoe Hij zijn be - lof - te houdt, die de mens van
5. hoe Hij deed met A - bra - ham die Hij na - ge -
12. hoe Hij ons een Die - naar zond, die met lief - de
13. hoe wij Hem ter har - te gaan, die ook hier tot

1. den be - gin - ne a - dem geeft en - gaan - de houdt.
5. slacht be - loof - de tal - rij - ker dan kor - rels zand.
12. als zijn wa - pen ons voor - goed aan zich ver - bond.
13. ons zal spre - ken als wij vra - gen naar zijn Naam.

Begroeting en inleiding

Vaste gezangen uit: Kleine Barokmis – C. van Haperen

Schuldbelijdenis

A: Ik belijd voor de almachtige God, en voor u allen, dat ik gezondigd heb in woord en gedachte, in doen en laten, door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld. Daarom smee ik de heilige Maria, altijd maagd, alle engelen en heiligen, en u broeders en zusters, voor mij te bidden tot de Heer, onze God.

P: Moge.....

A: Amen.

Heer, ontferm U

Heer, ontferm U

Christus, ontferm U

Heer, ontferm U

Gebed bij de opening van de schrift

Eerste lezing: Genesis 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18.

In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tot hem: "Abraham." En hij antwoordde: "Hier ben ik." Hij zei: "Ga met Isaäk, uw enige zoon, die gij liefhebt, naar het land van de Moria en draag hem daar op de berg die Ik u zal aanwijzen als brandoffer op." Toen zij de plaats bereikt hadden die God hen had aangewezen bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaäk vast en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van de Heer hem van uit de hemel toe: "Abraham, Abraham!" En hij antwoordde: "Hier ben ik." Hij zei: "Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij God vreest want gij hebt Mij uw enige zoon niet willen onthouden." Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram, die met zijn horens in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon. Toen riep de engel van de Heer voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: "Bij Mijzelf heb Ik gezworen - spreekt de Heer - omdat gij dit gedaan hebt en Mij uw eigen zoon niet hebt onthouden, daarom zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen talrijker maken dan de sterren aan de hemel en de zandkorrels op het strand van de zee. Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten. Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde omdat gij naar Mij hebt geluisterd."

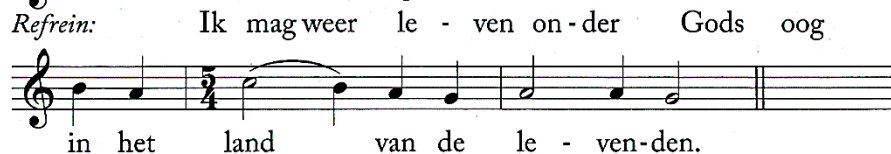
Zo spreekt de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm: Psalm 116

1. Voorzang; 2. Allen:

Refrein: Ik mag weer le - ven on - der Gods oog

in het land van de le - ven - den.

Ik bleef vertrouwen, al zei ik: ik ben gebroken van smart;
Want kostbaar is in de ogen des Heren,
het leven van wie Hem vereert. **Refrein**

O Heer, ik ben uw dienaar, uw knecht, de zoon van uw dienstmaagd,
Gij hebt mijn boeien geslaakt.

Met offers zal ik U loven, de Naam van de Heer roep ik aan. **Refrein**

Ik zal mijn geloften volbrengen,
waar heel zijn volk het ziet.

Op het voorplein van uw tempel, in uw Jeruzalem.

Refrein

Tweede lezing: Romeinen 8, 31b-34

Broeders en zusters. Indien God vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard: voor ons allen heeft Hij Hem overgeleverd. En zou Hij ons na zulk een gave ook niet al het andere schenken? Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God die rechtvaardigt? Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus misschien, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en die, gezeten aan Gods rechterhand, onze zaak bepleit?

Zo spreekt de Heer – Wij danken God.

Vers voor het Evangelie

1. Voorzang; 2. Allen:

Refrein: Looft _ de Heer, al-le gij vol-ken. _

Vanuit een schitterende wolk werd de stem van de Vader gehoord:
dit is mijn welbeminde Zoon, luistert naar Hem.

Refrein

Evangelie: Marcus 9, 2-10

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg waar zij geheel alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn kleed werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: “Rabbi, het is goed dat we hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.” Hij wist niet goed wat hij zei, want ze waren allen geheel verbluft. Een wolk

Offerandelied: Here I am, Lord

I, the Lord of sea and sky, I have heard my people cry.
All who dwell in dark en sin, my hand will save.
I, who made the stars of night, I will make their darkness bright.
Who will bear my light to them? Whom shall I send?

Refrain: Here I am, Lord. Is it I, Lord?
I have heard You calling in the night.
I will go, Lord, if You lead me.
I will hold your people in my heart.

I, the Lord of snow and rain, I have borne my people's pain.
I have wept for love of them, they turn away.
I will break their hearts of stone, give them hearts for love alone.
I will speak my word to them. Whom shall I send? **Refrain**

I, the Lord of wind and flame, I will tend the poor and lame.
I will set a feast for them, my hand will save.
Finest bread I will provide, 'till their hearts be satisfied.
I will give my life to them. Whom shall I send? **Refrain**

Vertaling: Hier ben ik, Heer.

Ik, de heerser over water en lucht, heb mijn volk horen roepen.
Allen die rondswalen in duisternis
en zonde zullen door mijn hand gered worden.
Ik, die de sterren van de nacht geschapen heb,
zal hun duisternis verlichten.
Wie zal hen mijn Licht brengen? Wie zal Ik naar hen zenden?

Refrain: Hier ben ik, Heer. Zal ik gaan, Heer?
Ik heb U horen roepen in de nacht.
Ik zal gaan, Heer, als U mij leidt.
Ik zal mij uw volk ter harte nemen.

Ik, de heerser over sneeuw en regen,
heb tezamen met mijn volk de pijn gedragen.
Ik heb geschreid uit liefde voor hen toen zij zich van mij afkeerden.
Ik zal hun versteende harten breken en veranderen in harten vol liefde.
Ik zal aan hen mijn boodschap doorgeven.
Wie zal Ik naar hen zenden? **Refrain**

Ik, de heerser over wind en vuur,
zal zorg dragen voor de geringen en gebrekkigen.
Ik zal hen een feest bereiden want mijn hand zal hen redden.
Ik zal hen voorzien van de meest uitgelezen spijs
tot hun harten verzadigd zijn. Ik zal mijn leven geven voor hen.
Wie zal Ik naar hen zenden? **Refrein**

Bereiding van de gaven

P: Bidt, broeders en zusters ...

A: Moge de Heer het offer uit uw handen aannemen, tot lof en eer
van zijn Naam, tot welzijn van ons en van heel zijn heilige kerk.

Gebed over de gaven

Eucharistisch gebed

P: De Heer zal bij u zijn.

A: De Heer zal u bewaren.

P: Verheft uw hart.

A: We zijn met ons hart bij de Heer.

P: Brengen wij dank aan
de Heer, onze God.

A: Hij is onze dankbaarheid
waardig.

Heilige Vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij U danken, altijd en overall door Christus onze Heer.

Hij heeft zijn eigen dood aan de leerlingen voorzegd en hun op de heilige berg zijn heerlijkheid geopenbaard. Zo moest blijken, wat wet en profeten ook getuigen, dat lijden en sterven voert tot de heerlijkheid van de verrijzenis.

Daarom, met de engelen in de hemel, verheerlijken wij U op aarde zolang er woorden zijn, en zingen U toe vol vreugde:

Heilig

Heilig, heilig, heilig de Heer,
de God der hemelse machten.

Vol zijn hemel en aarde
van uw heerlijkheid.

Hosanna in den hoge.

Gezegend Hij die komt
in de naam des Heren.

Hosanna in den hoge.

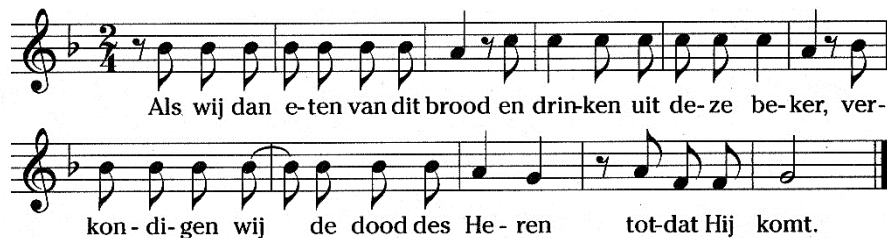
Van in den beginne brengt Gij tot stand wat goed is voor de mens om hem te heiligen zoals Gij heilig zijt. Zie naar uw volk dat hier verzameld is, en zend de kracht van uw heilige Geest. Maak deze offergaven voor ons tot het Lichaam en Bloed van uw Zoon, uw welbeminde, Jezus Christus, in wie ook wij uw kinderen zijn.

Toen wij verloren waren en niet in staat U naderbij te komen, hebt Gij nog het meest getoond hoezeer Gij ons bemint: uw Zoon, de enige Gerechte, heeft zich overgeleverd in onze handen; Hij werd genageld aan een kruis. Daar heeft Hij met wijd gestrekte armen het onverwoestbaar teken opgericht van het verbond tussen de hemel en de aarde. Maar vooraleer dat alles te volbrengen heeft Hij het paasmaal willen vieren, te midden van zijn leerlingen.

Aan tafel nam Hij het brood, sprak de zegen en het dankgebed; toen brak Hij het en gaf het aan de zijnen, terwijl Hij zei: NEEMT EN EET HIERVAN, GIJ ALLEN, WANT DIT IS MIJN LICHAAM, DAT VOOR U GEGEVEN WORDT.

Aan het einde van dit laatste avondmaal, wel wetend dat Hij alles zou verzoenen door zijn bloed op het kruis, nam Hij de beker wijn, sprak opnieuw het dankgebed, liet hem rondgaan bij zijn vrienden terwijl Hij zei: NEEMT DEZE BEKER EN DRINKT HIER ALLEN UIT, WANT DIT IS DE BEKER VAN HET NIEUWE, ALTIJDDURENDE VERBOND, DIT IS MIJN BLOED DAT VOOR U EN ALLE MENSEN WORDT VERGOTEN TOT VERGEVING VAN DE ZONDEN. BLIJFT DIT DOEN OM MIJ TE GEDENKEN.

Verkondigen wij het mysterie van het geloof.

Als wij dan e-ten van dit brood en drin-ken uit de-ze be-ker, ver-
kon-di-gen wij de dood des He-ren tot-dat Hij komt.

Terwijl wij Jezus Christus gedenken, ons paaslam en onze uiteindelijke vrede; terwijl wij zijn dood en opstanding vieren en uitzien naar de gezegende dag waarop Hij zal wederkomen om onze vreugde te voltooien, bieden wij U, waarachtige en getrouwe God, het offer aan waardoor de mensheid in uw vriendschap is hersteld.

Algoede Vader, zie met liefde neer op allen die Gij naar U toetrekt. Gij laat hen delen in het éne offer van Christus; dat zij één lichaam worden, gaaf en onverdeeld, door de kracht van de Geest.

Houd ons allen bijeen in één gemeenschap van geest en hart, samen met onze paus Franciscus en onze bisschop Johannes. Help ons mee te werken aan de komst van uw koninkrijk tot de dag komt en het uur waarop wij voor U zullen verschijnen. Geef ons dan een plaats met uw heiligen in de hemel, aan de zijde van de maagd Maria en van de apostelen, verenigd ook met onze broeders en zusters die wij hebben toevertrouwd aan uw barmhartigheid, toen zij van ons zijn heengegaan. Vanuit de vreugde om die nieuwe schepping, voorgoed gevrijwaard van de dood, zullen wij in waarheid mogen aanheffen het lied van dank aan de verrezen Heer.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw Naam geprezen zijn, Heer onze God, almachtige Vader, in de eenheid van de heilige Geest hier en nu en tot in eeuwigheid.

A: Amen

Onze Vader

A: Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd; uw rijk kome; uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren en breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van het kwade.

P: Verlos ons, Heer...

A: Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in eeuwigheid. Amen.

Vredewens: Dona nobis pacem

Lam Gods

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U over ons. (2x)

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons de vrede.

Communie

P: Zalig zij ...

A: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt, maar spréék
en ik zal gezond worden.

Communielied: Lenten Meditation

Jesus Christ, my saviour,
lived for me and died,
source of my salvation,
yet was crucified.

Peace that knows no measure,
this by faith I see.
Love that knows no ending,
Jesus died for me.

Lord, o Lord, we renew
our commitment these 40 nights and days.
And Lord, o Lord, by your grace,
help us change our sinful ways.

Hear me now, Lord Jesus;
I will never stray.
I will never wander,
hear me, as I pray:

Free me now from darkness.
Cleanse me now from sin.
Pardon my transgressions.
Make me pure within.

Lord, o Lord, we renew
our commitment these 40 nights and days.
And Lord, o Lord, by your grace,
help us change our sinful ways.
Amen, amen, amen.

Slotgebed

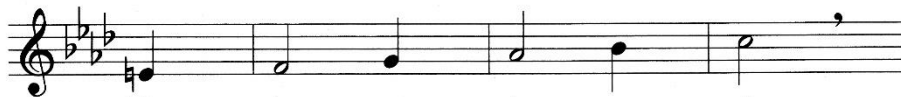
Mededelingen

Zending en zegen

Slotlied: God roept een mens

1. God roept de mens op weg te gaan.
2. Het volk van God was veer - tig jaar,
3. 'De mens leeft niet van brood al - leen',
4. Ver - e - ren moet gij slechts de Naam
5. Heer, geef ons moed en doe ons gaan
6. Ge - ze - gend zijt Gij, Eeu - wi - ge;

1. Zijn le - ven is een reis:
2. een men - sen - le - ven lang -
3. zo heb - ben zij ge - leerd -
4. des He - ren: Hij die is
5. uw weg door de woes - tijt
6. die ons het le - ven geeft:

1. 'Ver - laat wat gij be - zit en ga
2. op weg naar het be - loof - de land,
3. en 'niet be - proe - ven zult gij Hem
4. de wolk die voor u uit zal gaan
5. en laat uw Zoon een laai - end vuur,
6. Stem die al voor de eer - ste mens

1. naar 't land dat lk u wijs'.
2. het land van Ka - na - an.
3. die het heel - al be - heert'.
4. licht in de duis - ter - nis.
5. de nieu - we Mo - zes zijn.
6. be - lof - te bent ge - weest.

Bezinning

Vergun mij op te zien
naar uw licht,
desnoods uit de verte,
desnoods uit de diepte.
Leer mij U te zoeken
en toon uzelf aan wie U zoekt.
Want ik kan U niet zoeken
zonder dat U het mij leert,
en U niet vinden
zonder dat U uzelf toont.
Laat mij U zoeken
door mijn verlangen,
naar U verlangen
door U te zoeken.
Moge ik U vinden door mijn liefde,
U liefhebben door U te vinden.

Anselmus van Canterbury

Bij jezelf kunnen zijn, stil zijn en bidden is vaak de beste manier om tot zelfinzicht te komen. Niet omdat daardoor de knopen in ons leven worden ontward, maar omdat we daardoor in aanraking komen met de heilige kern van ons bestaan, daar waar God woont. Die kern mag je niet analyseren. Daar past alleen aanbidding, dankzegging en lofprijzing.

Henri Nouwen